

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla dr. Incze András Péter ügyvéd (címe) által képviselt felperes neve (felperes címe) felperesnek, dr. Karas Monika ügyvéd (címe) által képviselt alperes neve (alperes címe) alperes ellen, sajtó-helyreigazítás iránt indított perében, a Fővárosi Bíróság 2010. október 4. napján meghozott, 22.P.25.845/2010/2. számú ítélete ellen az alperes részéről 3. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán, meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét részben megváltoztatja, és az alperes által szerkesztett honlapot működtető ...-t terhelő kereseti illeték összegét 27.000 (huszonhétezer) forintra felemeli.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperes által szerkesztetett honlapot működtető ...-t (címe), hogy a Magyar Államnak külön felhívásra fizessen meg 36.000 (harminchatezer) forint fellebbezési illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s:

A ... Szerkesztősége alperes 2010. augusztus 14. napján „...” címmel jelentetett meg cikket.

A cikkben az alábbi közlések jelentek meg:

„Az ... egykori munkahelye, a felperes neve tulajdonában álló épületbe költözött  
.....”

„Az ... 2014-ig összesen 800 millió forintot lesz kénytelen kifizetni a ... úti irodahelyiségeinek használatáért.”

A felperes keresetében a sérelmezett közlések miatt sajtó-helyreigazítási közlemény közzétételére kérte kötelezze az alperest.

Előadta, hogy valótlanul közölte az alperes azt, hogy az ... Zrt. ... egykori munkahelye, a felperes neve tulajdonában álló épületbe költözött ..., mert a valóság ezzel szemben az, hogy az ... Zrt. (... Zrt.) nem költözött a felperes neve tulajdonában álló épületbe.

Valótlan tényközlés volt továbbá az alperes részéről az, hogy az ... Zrt. 2014-ig összesen 800 millió forintot lesz kénytelen kifizetni a ... ... úti irodahelyiségének használatáért. A valóság ezzel szemben az, hogy az ... nem használ a felperes neve tulajdonában lévő ingatlant, és ezért nem fizet ki 800 millió forintot irodahelyiségeinek használatáért a felperesnek.

A felperes álláspontja szerint ismert tény volt, hogy az ingatlan, ahová az ... Zrt. költözött, már a cikk keletkezésének idején sem volt a ... ... Zrt. tulajdona. Hivatkozott továbbá arra, hogy a ... ... Zrt.-hez a felperesi társaságnak semmifajta köze nincsen. A cikk szövegezéséből ugyanakkor egyértelműen lehet következtetni arra, hogy az ingatlanügyből befolyt bérleti díj a felperesi társasághoz kerül.

Az alperes kérte a felperes keresetének elutasítását.

Elismerte, hogy annyi pontatlanság van a cikkben, hogy az ingatlan nem a ... Zrt.-hez, hanem a ... cégcsoporthoz köthető, ez azonban olyan elenyésző pontatlanság, ami a helyreigazítást nem indokolja. A ... Zrt.-nek a névhasználat okán is bizonyosan van köze a ... cégcsoporthoz. Kifejtette, a cikk olyat egyáltalában nem állít, hogy a bérleti díj a felperesi társasághoz folya be, csak azt közölte, az ... Zrt.-nek 2014-ig milyen összeget kell teljesítenie. A cikk -a köznapis tartalom szerint - a költözés napján fennálló tulajdonviszonyok szerinti állapotról tudósított. Utalt arra, hogy a ... ... Zrt. cégneve utóbb ... Zrt. elnevezésre változott. Kifejtette, hogy az átlagolvasót a bonyolult cégjogi jogutódlások nem érdeklik, azonban az tényként rögzíthető a megismerhető adatok alapján, hogy a perbeli épület a ... cégcsoporthoz köthető.

Az elsőfokú bíróság ítéletében helyreigazító közlemény közzétételére kötelezte az alperest az alábbi szövegezéssel:

„Helyreigazítás: A ... internetes hírportálon 2008. augusztus 14-én a „...” című cikkben valótlanul állítottuk, hogy az ... ... egykori munkahelye, a felperes neve tulajdonában álló épületbe költözött volna; továbbá, hogy az ... a ... irodahelyiségeinek használatáért lesz kénytelen kifizetni 2010-ig 800 millió forintot. A valóság ezzel szemben az, hogy a ... úti ingatlanhelyiségek sem a bérleti szerződés megkötésekor nem álltak, sem jelenleg nem állnak a felperes neve tulajdonában.”

Az elsőfokú bíróság az alperes által szerkesztett hírportált működtető ...-t kötelezte 12.500 forint ügyvédi munkadíj felperes részére 15 napon belül történő, továbbá 21.000 forint le nem rótt kereseti illetéknek az állam javára - külön felhívásra - való megfizetésére.

Az elsőfokú bíróság ítéletében hivatkozott a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (Pp.) 342. § (1) bekezdésében, a 343. § (3) bekezdésében foglaltakra, a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (Ptk.) 79. § (1) bekezdésére, illetőleg a Legfelsőbb Bíróság PK 12. számú állásfoglalásra.

Az elsőfokú bíróság azt állapította meg, hogy nem volt vitás az, hogy azon ingatlanhoz, melyben a kérdéses irodahelyiségek találhatóak a ... cégcsoportnak köze volt. Ez a cégcsoport azonban nem azonos a felperesi társasággal. Kifejtette, hogy nem indokolja semmi sem azt, hogy az alperes jobb tudomása ellenére ne a valóságnak megfelelően tüntesse fel a szerződést kötő feleket. Az sem volt vitás, hogy a ... Zrt-nek - az ingatlan jelenlegi tulajdonosa - a ... Zrt. a jogutódja. Ezt a tényt azonban a cikknek, a megfelelő tájékoztatás keretében, rögzítenie kellett volna. Rámutatott arra, hogyha a cikk tényszerűsége törekedett volna, teljesen felesleges volt ... nevét megemlítenie, elég lett volna arra utalni, hogy a ... cégcsoporthoz tartozó ingatlan bérletére kötött az ... Zrt. szerződést. Az azonban a valóságnak nem felelt meg, hogy a szerződésben a felperes érdekelt lett volna. A felperesi társaság ilyen módon való megemlítése valótlan tényközlés volt. Kifejtette továbbá az elsőfokú bíróság, hogy a perbeli cikk nyelvtani értelmezése alapján a teljes szövegkörnyezetre is figyelemmel, az átlagolvasó egyértelműen arra következtethetett, hogy a bérleti díj a felperesi társasághoz folyik be. Az elsőfokú bíróság ezt a közlést is valótlan tartalmúnak minősítette.

Az elsőfokú ítélettel szemben az alperes nyújtott be fellebbezést, amelyben elsődlegesen az elsőfokú ítélet megváltoztatását és a felperes keresetének teljes egészében való elutasítását, másodlagosan az elrendelt helyreigazítás szövegének megváltoztatását kérte.

Az alperes a fellebbezésében előadta, hogy az elsőfokú bíróság a tényállást megfelelően feltárta, azonban a rendelkezésre álló bizonyítékokat helytelenül és okszerűtlenül, részben iratellenesen értelmezte. Ennek következtében az elsőfokú bíróság mérlegelése megalapozatlan következtetésre vezetett, ezért az elsőfokú ítélet megalapozatlan és törvénysértő.

Hivatkozott arra, hogy a perben igazolta azt, hogy a kérdéses ingatlanba az ... Zrt. 2007. július 1. napjával költözött. Ebben az időszakban az ingatlan tulajdonosa a ... Zrt. volt, amely csak ezt követően változtatta az elnevezését ... Zrt-re. Ilyen körülmények között pedig iratellenes az elsőfokú bíróság azon ítéleti megállapítása, hogy az az épület, ahova az ... Zrt. költözött, tulajdona sem volt a ... Zrt-nek. Az alperes kifejtette, hogy a perben bizonyította azt, hogy az ... Zrt. olyan székhelyre költözött, mely ingatlanak a tulajdonosa a ... cégcsoporthoz köthető ... Zrt. volt. A cégiratokból az is megállapíthatóvá vált, hogy a ... Zrt. a későbbiek során csak nevet változtatott. Nem valótlan tehát az a közlése, mely szerint az ... Zrt. kénytelen hatalmas összeget kifizetni az előnytelen szerződés folytán, tekintettel arra, hogy a bérbeadó céget ... Zrt-nek nevezték akkoriban. Utalt az alperes arra is, hogy az elsőfokú bíróság nem vette figyelembe azt a hivatkozását, mely szerint csak a bérleti díj kifizetését hangsúlyozta a cikk az ... Zrt-vel kapcsolatban, azt azonban nem állította, hogy az ebből keletkező bevétel a ... Zrt-hez folyik be.

Az alperes továbbra is lényegtelen tévedésnek minősítette azt a körülményt, hogy a cikk csak a ... nevet említi meg, holott a kérdéses bérleti viszonyt a ... Zrt. kötötte. Ez a körülmény azért lényegtelen, mert egy cégcsoporton belül az azonos

vezérszóval ellátott cégek közül az átlagolvasó szempontjából nem bír különös relevanciával az, hogy mely cég van ingatlanügyekre feljogosítva.

Az alperes arra az esetre, ha a másodfokú bíróság nem látna módot a kereset teljes elutasítására, kérte a helyreigazítás szövegének megváltoztatását oly módon, hogy az olvasók a valós helyzetről tájékozódhassanak. Az elrendelt helyreigazítás szövegéből álláspontja szerint az olvasható ki, hogy a bérleti szerződésnek egyáltalán semmifajta köze nincs a ... cégcsoporthoz, ez azonban a valóságnak nem felel meg.

A fellebbezés nem alapos.

Az elsőfokú bíróság a rendelkezésre álló bizonyítékokat megfelelően értékelve, a tényállást helyesen állapította meg, és ebből helytálló következtetésre jutott. A másodfokú bíróság nem látott okot az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatására, ezért azt a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (Pp.) 253. § (2) bekezdése szerint helybenhagyta.

A Ptk. 79. § (1) bekezdése szerint, ha valakiről napilap, folyóirat (időszaki lap), rádió, televízió vagy filmhíradó valótlan tényt közöl vagy híresztel, illetőleg való tényeket hamis színben tüntet fel - a törvényben biztosított egyéb igényeken kívül - követelheti olyan közlemény közzétételét, amelyből kitűnik, hogy a közlemény mely tényállítása valótlan, mely tényeket tüntet fel hamis színben, illetőleg melyek a való tények (helyreigazítás).

A PK 12. számú legfelsőbb bírósági állásfoglalás II. pontja alapján, a sajtó-helyreigazítási igény elbírálásánál a sajtóközleményt a maga egészében kell vizsgálni. A kifogásolt közléseket, kifejezéseket nem formális megjelenésük, hanem valóságos tartalmuk szerint kell figyelembe venni, a sajtóközlemény egymással összetartozó részeit összefüggésükben kell értékelni, és az értékelésnél tekintettel kell lenni a társadalmilag kialakult közfelfogásra is. A helyreigazítást kérő személyének megítélése szempontjából közömbös részek, pontatlanságok, lényegtelen tévedések nem adnak alapot helyreigazításra.

Az utóbbi időszak közéleti eseményei folytán a politikai napilapokat olvasó állampolgárok számára köztudomású tényré vált az, hogy ... .. vezetése mellett működő felperes neve cég tagja a ... cégcsoportnak. Ehhez a cégcsoporthoz tartozott a ... ..... Zrt is. Helyesen mutatott rá az elsőfokú bíróság arra, hogy a felperes neve és a ... ..... Zrt. egymástól elkülönülő gazdasági társaságok.

Az alperesi közlések nyomán alapvetően az volt vizsgálandó, hogy az ... Zrt. mely gazdasági társasággal kötött bérleti szerződést. Alperes által az elsőfokú eljárásban csatolt okirati bizonyítékok egyikéből sem lehetett arra következtetni, hogy a kérdéses ingatlan a korábban ... vezette felperes neve tulajdonában állt volna. Ilyen körülmények között nem ez a társaság adta bérbe az ingatlant, ebből pedig

kizárólag az a következtetés vonható le, hogy az ... Zrt. nem a felperes tulajdonában álló épületbe költözött.

A cikk szövegének helyes értelmezésével jutott az elsőfokú bíróság arra a következtetésre, hogy a felperesi társaság összefüggésbe volt hozható a jelentős összegű bérleti díj kifizetésével. Az ingatlan tulajdonlásából és a bérleti díj fizetésének tényéből okszerűen vonható le következtetés arra, hogy azon társaságokhoz folyik be a bérleti díj, amelyet a cikk tulajdonosként jelöl meg.

Nem látott okot a másodfokú bíróság arra, hogy az elsőfokú bíróság által megállapított szövegen módosítson, mert az a sérelmezett cikk megfelelő helyreigazítására alkalmas volt, nem mutatott túl a felperes kereseti kérelmén, és az olvasókat sem tájékoztatta az eredeti cikkben foglaltakat meghaladóan.

Észlelte a másodfokú bíróság, hogy az elsőfokú ítélet helyreigazítást megállapító rendelkezésének első bekezdésében tévesen szerepel, hogy „az ... a ... irodahelyiségeinek használatáért lesz kénytelen kifizetni 2010-ig 800 millió forintot”. Az időpont helyesen 2014. év. E tekintetben a feleknek kell az elsőfokú bíróságnál a határozat kijavítását kezdeményezniük, vagy az elsőfokú bíróságnak hivatalból eljárva kell erről intézkednie a Pp. 224. §-a alapján.

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a kereseti illeték megállapított összege miatt változtatta meg részben.

Az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) 39. § (3) bekezdésének b) pontja alapján - 2010. január 1-től hatályos rendelkezése értelmében -, ha az eljárás tárgyának értéke nem állapítható meg, az első fokon indult peres eljárásban az illeték alapja 450.000 forint. Erre figyelemmel a kereseti illeték 27.000 forint, az Itv. 42. § (1) bekezdésének a) pontja alapján.

Az alperesi fellebbezés eredménytelen maradt, ezért a másodfokú bíróság az alperes által szerkesztett internetes hírportált működtető gazdasági társaságot kötelezte a felperesnek járó fellebbezési költség megfizetésére a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény 78. § (1) bekezdése alapján. A perköltség a felperesi jogi képviselőt, a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdésének a) pontja és (5) bekezdése, valamint a 4/A. § (1) bekezdése szerint megillető ügyvédi munkadíjból áll.

A le nem rótt fellebbezési illetéket szintén az internetes hírportált működtető gazdasági társaság köteles megfizetni a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése szerint.

Budapest, 2011. február 1.

Kizmanné dr. Oszkó Marianne s.k.  
a tanács elnöke

. Kisbán Tamás s.k.. Győriné dr. Maurer Amália s.k.  
előadó bíró

bíró

A kiadmány hiteléül:  
tisztviselő